

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Internationaler Hilfsfonds eV zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 271 z 29.10.2005 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 czerwca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal, London — Zjednoczone Królestwo) — JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust plc, The Association of Investment Trust Companies przeciwko The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-363/05) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część B lit. d) pkt 6 — Zwolnienie — Fundusze powiernicze — Pojęcie — Określenie przez państwa członkowskie — Uprawnienia dyskrecjonalne — Granice — Fundusze o stałym kapitale)

(2007/C 199/12)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

VAT and Duties Tribunal, London

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust plc, The Association of Investment Trust Companies

Strona pozwana: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — VAT and Duties Tribunal, London — Wykładnia art. 13 część B lit. d) pkt szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Zakres zwolnienia zarządzania funduszami powierniczymi — Włączenie funduszy powierniczych typu „zamkniętego”, takich jak spółki inwestycyjne nieobjęte obowiązkiem odkupu akcji od swoich akcjonariuszy

Sentencja

- 1) Artykuł 13 część B lit. d) pkt 6 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji

ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że zawarte w tym przepisie pojęcie „specjalnych funduszy inwestycyjnych [funduszy powierniczych]” może obejmować fundusze powiernicze o stałym kapitale takie jak spółki inwestycyjne (Investment Trust Companies).

- 2) Artykuł 13 część B lit. d) pkt 6 szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, że przynajmniej on państwom członkowskim swobodnie uznanie w przedmiocie określenia funduszy mających siedzibę na ich terytorium, które objęte są zakresem pojęcia „specjalnych funduszy inwestycyjnych [funduszy powierniczych]” dla celów zwolnienia od podatku przewidzianego w tym przepisie. Jednakże państwa członkowskie muszą wykonywać te uprawnienie z poszanowaniem celu tej dyrektywy, jakim jest ułatwianie inwestorom inwestowania w papiery wartościowe za pośrednictwem przedsiębiorstw inwestycyjnych, zapewniając przestrzeganie zasady neutralności podatkowej z punktu widzenia poboru podatku od wartości dodanej związanego z zarządzaniem funduszami powierniczymi pozostającymi w stosunku konkurencji z innymi funduszami powierniczymi, takimi jak fundusze objęte zakresem zastosowania dyrektywy Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2005 r.

- 3) Artykuł 13 część B lit. d) pkt 6 szóstej dyrektywy 77/388 wywiera bezpośredni skutek w tym znaczeniu, że podatnik może się na niego powołać przed sądem krajowym w celu sprzeciwienia się stosowaniu uregulowania krajowego niezgodnego z tym przepisem.

(¹) Dz.U. C 271 z 29.10.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 lipca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulis tis Epikrateias, Grecja) — Ntinion Anonymi Eraireia Emporias H/Y, Logismikou kai Paroxis Ypiresion Michanografisis, Ioannis Michail Pikoulas przeciwko Epitropi Kefalaialogoras

(Sprawa C-430/05) (¹)

(Dyrektywa 2001/34/WE — Artykuł 21 — Dopuszczenie papierów wartościowych do publicznego obrotu — Prospekty — Publikacja nieprawidłowych informacji — Osoby odpowiedzialne — Członkowie zarządu)

(2007/C 199/13)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulis tis Epikrateias, Grecja

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ntioni Anonymi Eraireia Emporias H/Y, Logismikou kai Paroxis Ypiresion Michanografisis, Ioannis Michail Pikoulas

Strona pozwana: Epitropi Kefalalaiagoras

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulio tis Epikrateias — Wykładnia art. 21 dyrektywy 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji (Dz.U. L 184, str. 1) — Publikacja prospektu zawierającego nieprawidłowe i mylące informacje, mogące wprowadzić w błąd inwestorów

Sentencja

Artykuł 21 dyrektywy 2001/34 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji, powinien być interpretowany w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, aby prawodawca krajowy w przypadku, gdy informacje zawarte w prospekcie opublikowanym w związku z dopuszczeniem papierów wartościowych do publicznego obrotu na giełdzie okazują się nieprawidłowe lub wprowadzające w błąd, ustanowił sankcje administracyjne nie tylko wobec osób, które zostały wyraźnie wskazane w tym prospekcie jako osoby odpowiedzialne, lecz również wobec emitenta tych papierów wartościowych, a także, nie czyniąc różnicy wobec członków zarządu emitenta, niezależnie od tego, czy członkowie zarządu zostali wskazani w tym prospekcie, jako osoby odpowiedzialne w wyżej wymienionym znaczeniu.

(¹) Dz.U. C 60 z 11.3.2006 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 czerwca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Giovanni'emu Dell'Orto

(Sprawa C-467/05) (¹)

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2001/220/WSiSW — Dyrektywa 2004/80/WE — Pojęcie „ofiary” w postępowaniu karnym — Osoba prawna — Zwrot własności przejętej w toku postępowania karnego)

(2007/C 199/14)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Milano (Włochy)

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Giovanni Dell'Orto

Przy udziale: Saipem SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Milano — Wykładnia art. 2 i 9 decyzji ramowej Rady 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym i art. 17 dyrektywy Rady 2004/80/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. odnoszącej się do kompensaty dla ofiar przestępstw (Dz.U. L 261, str. 15) — Pojęcie ofiary obejmujące „każdą osobę dotkniętą przestępstwem” — Prawo tych osób do kompensaty

Sentencja

Decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym należy interpretować w ten sposób, że w ramach postępowania karnego, a bardziej szczegółowo, w ramach postępowania karnego wykonawczego, następującego po uprawomocnieniu się wyroku skazującego, takiego jak w sprawie przed sądem krajowym, pojęcie „ofiary” w rozumieniu tej decyzji ramowej nie obejmuje osób prawnych, które doznały szkody spowodowanej bezpośrednio przez działania lub zaniechania stanowiące naruszenie prawa karnego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 74 z 25.3.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 czerwca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-1/06) (¹)

(Rolnictwo — System refundacji wywozowych do produktów rolnych — Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 — Przedstawienie dowodu wywozu produktów — Przedstawienie dowodu równoważnego — Artykuł 47 ust. 3 — Uznanie z urzędu, za dowód równoważny, dokumentów, wraz z którymi nie złożono sformułowanego w sposób wyraźny uzasadnionego wniosku o uznanie innych dokumentów za równoważne — Brak zastosowania do wywozu bezpośredniego — Krajowe przepisy proceduralne — Obowiązki ciążące na właściwych władzach krajowych)

(2007/C 199/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg